

Nr 359.

Av herrar **Sandberg** och **Näslund**, om viss ändring i bestämmelserna angående slaktdjursavgift.

Enligt riksdagens beslut med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 262 vid fjolårets riksdag om bland annat upptagande av slaktdjursavgift, skall dylik avgift, där Kungl. Maj:t så förordnar, upptagas för kött som godkänts vid besiktning enligt lagen den 10 oktober 1913 och utgå för hel kropp eller del därav med belopp, som Kungl. Maj:t bestämmer, under iakttagande att avgiften högst må utgöra, räknat för hel kropp, beträffande nötkreatur, som efter nedslaktningen väger minst 150 kilogram (storboskap), och häst 3 kronor, svin 2 kronor samt övriga i förenämnda lag avsedda djur 1 krona.

Genom Kungl. Maj:ts kungörelse den 15 augusti 1933 (nr 499) om upptagande för tiden 21 augusti 1933—30 juni 1934 av slaktdjursavgift har denna avgift bestämts att tillsvidare utgå för djurkropp eller del därav med nedan angivna belopp, nämligen i fråga om kött av

större nötkreatur	3 kronor
andra »	1 »
svin	50 öre

skolande, därest till ett och samma djur hörande delar, vilka vid besiktningen godkänts, ej motsvara mer än halv kropp, avgiften härför utgå med hälften av angivna belopp.

Med större nötkreatur avses i denna kungörelse nötkreatur, som efter nedslaktningen väger minst 150 kilogram eller, därest avgiften uppbäres före slakten, vars levande vikt utgör minst 300 kilogram.

Mot den sålunda nu utgående slaktdjursavgiften kan emellertid anmärkas, att den drabbar visst slag av djurkroppar förhållandevis för hårt, och att denna verkan framträder särskilt för Norrlands vidkommande.

För ett svin med en slaktvikt av till exempel 75 kilogram blir avgiften endast två tredjedels öre per kilogram och för ett större nötkreatur med en slaktvikt av minst 150 kilogram 2 öre per kilogram, men för en mindre kalv på till exempel 20 kilogram slaktvikt 5 öre per kilogram. Då slaktvikten i medeltal för spädkalv i Norrland torde vara omkring 14 kilogram, belastas sålunda detta kött med icke mindre än över 7 öre per kilogram i avgift, vilket måste sägas vara en allt för orimligt hög beskattning, särskilt i jämförelse med avgiften för svin.

Det förhåller sig därjämte så att antalet spädkalvar är avsevärt större i jämförelse med antalet svin i Norrland än i det övriga landet. Några exempel ur medicinalstyrelsens redogörelse för det civila veterinärväsendet år 1932 belysa detta.

Antalet besiktigade kött av svin och av mindre kalv under 30 kilogram i

		svin		mindre kalv
Luleå	545			2,266
Umeå	1,977			6,595
Östersund	2,425			4,845
Härnösand	675			2,260
Sundsvall	4,964			6,382
Gävle	9,313			4,094
Södertälje	5,880			2,849
Stockholm:				
Slakthuset	32,826		3,809	
Köttbesiktningsbyrån	15,050	47,876	10,439	14,248
Malmö:				
Slakthuset	39,884		3,063	
Köttbesiktningsbyrån	763	40,647	3,899	6,962
Eslöv:				
Exportslakteriet	53,533		946	
Köttbesiktningsbyrån	1,800	55,333	1,431	2,377

Av det anförda framgår att det minsta nötköttet träffas hårdast av slaktdjursavgiften och att detta hårdast beskattade småkött förekommer till relativt stort antal i Norrland. Det blir sålunda en i förhållande till totala antalet djurkroppar av olika slag och deras vikt större avgift som uttages inom denna landsdel än för landet i övrigt. Förhållandet borde ju i stället vara det motsatta.

En rättelse i den här påtalade oformligheten i slaktdjursavgiften bör därför ske, även om det i detta fall icke rör sig om några större summor. Det synes rimligt och lämpligt att kött av nötkreatur under 30 kilogram slaktvikt befrias från avgift. Om den starkt begränsade möjligheten till export av fläsk varit orsaken till den låga avgiften på svin, så bör ju i konsekvens därmed småkalvköttet befrias från all avgift. Det förefaller också, som om den nu utgående mycket låga avgiften å svin skulle kunna något höjas, om så påfordras, för att ungefär ersätta vad som skulle för-loras i slaktdjursavgifter genom ett bifall till vad som här föreslås.

På grund av det anförda få vi alltså yrka,

att riksdagen måtte besluta, att slaktdjursavgift å kött av nötkreatur under 30 kilograms slaktvikt icke skall utgå.

Stockholm den 23 januari 1934.

O. E. Sandberg.

P. J. Näslund.